

El Poble de Salt

Organ del Cens polític del Centre Republicà

Periòdic quinzenal

La correspondència al Director
Els autors són responsables de llurs escrits

Preu: 15 cèntims

EN EL SEGON ANIVERSARI DE LA REPÚBLICA

Per damunt de tot, democràcia i llibertat

Sí, per damunt de tot, democràcia i llibertat. La sobirania radica, exclusivament, en el poble i cal que el poble sigui qui, en definitiva, es pronunciï i digui la darrera paraula en cada cas concret, davant de cada un del problemes polítics que les circumstàncies plantegin.

D'ací neix la necessitat, la força i l'eficàcia del règim parlamentari, contra el qual, endebades, envien llurs dards, enverinats amb tots els anhels anti-democràtics, aquells que, invocant l'ordre—sense, està clar, dir que és l'ordre de llurs particulars egoïsmes—, malden per instaurar el desordre de la dictadura.

Democràcia, sí, i, per tant, parlamentarisme. Perquè, sense parlament previ, no hi ha possibilitat de transacció entre els diferents criteris humans, l'acord entre els quals es fixa i determina, precisament, en la llei, que és l'exponent del comú sentir d'una porció humana, en un moment de la seva evolució. Els que malden per la dictadura, els que neguen l'eficàcia del règim parlamentari i parlen del seu fracàs per tal de suprimir-lo, arribarien a la conclusió absurda que ells, uns pocs, erigits pel destí de la seva voluntat en mentors del poble lliur, en comprendrien millor les necessitats que els representants lliurement designats per la Nació. De Moisès i Mahoma a Lenin i Mussolini, passant per Mustafa-Kemal i Hitler, la tesi és la mateixa i el fenomen es repeteix sota perspectives històriques semblants. El Kàiser Guillem II, designat pel Déu de les Walquíries a fi de salvar l'or del Rhin, va conduir Alemanya i Europa al més terrible dels fracassos. El primo riverisme, for-

ma larvada de les dictadures europees contemporànies, malme-sa pel sol càlid de les nostres latituds i per l'individualisme africà que viu en nosaltres, es deia també inspirat en manaments superiors a la voluntat del Dictador. A voltes —com succeeix freqüentment quan els homes volen jugar papers de déus—l'essència inspiradora de la dictadura es trobava, a altes hores de la matinada, en algun flascó mig buit de conyac o en l'honor malparat d'alguna Cao-ba ocasional.

En les produccions humanes, la perfecció absoluta és un afany inassolible. El Parlamentarisme té, certament, el seus defectes, i ara mateix els hem estat veient en les Corts Constituents de la República, el treball de les quals ha estat entorpit i paralitzat per l'acció incongruent d'una minoria essencialment antidemocràtica. Això no obstant, és l'únic procediment lògic que existeix per tal de no haver d'apel·lar, setmanalment, a un plebiscit popular, ja que, diguin el que vulguin els aspirants a dictadors, el Parlament, els diputats, representen el Poble plenament. Si no fos així, ¿amb quin dret, els mateixos que fan l'oposició al Govern, tindrien força per a dir que ells, i no els altres diputats, representen l'opinió del país? Perquè una tal tesi pugui sostenir-se dignament, cal, en efecte, que el Parlament, per obra dels seus diputats, signifiqui la totalitat de les diverses opinions del país.

No cap, doncs, fora del règim parlamentari, possibilitat democràtica de cap espècie, ni llibertat política de cap classe. I, sense llibertat, com ja hem dit en

mantes ocasions, no hi ha possibilitat de progrés.

Proclamem, doncs, amants com som del progrés, la necessitat absoluta d'un complet respecte a les seves essències fonamentals: Democràcia, o siga, govern del poble pel poble, i Llibertat, sense la qual aquest govern no és més que una miserable ficció.

Llibertat i Democràcia: aquests són —i desgraciat del que confon la llibertat amb l'esclavitud moral del llibertinatge —els postulats fonamentals de la República, assentats sobre la pedra basal de la cultura.

JOSEP A. TRABAL

(Escrit expressament per a «El Poble de Salt».)

Les Obres Hidràuliques a Catalunya

El gran pantà en el riu Ter

El pantà de Sau i la seva influència en les comarques Gironines

Entre les obres projectades per la Delegació dels Serveis Hidràulics del Pirineu Oriental, de imminent realització, és molt digna d'ésser coneguda la que té per objecte la regularització del règim del riu Ter, a fi de convertir en regadiu extenses comarques del Baix Empordà i altres situades en les vegues d'aquest riu típicament gironí.

Es sabut el que és difícil en els rius catalans la construcció de grans pantans, degut principalment al gran nombre d'aprofitaments hidràulics i colònies industrials situats en llurs llits i que a conseqüència de la construcció dels pantans deurien indemnitzar-se augmentant enormement llur cost. Pot afirmar-se que a Catalunya els rius s'aprofiten principalment per a la producció d'energia i que cada any són llançats al mar molts milions de m.³ d'aigua que podrien ésser utilitzats per a calmar la set de les terres baixes i seques.

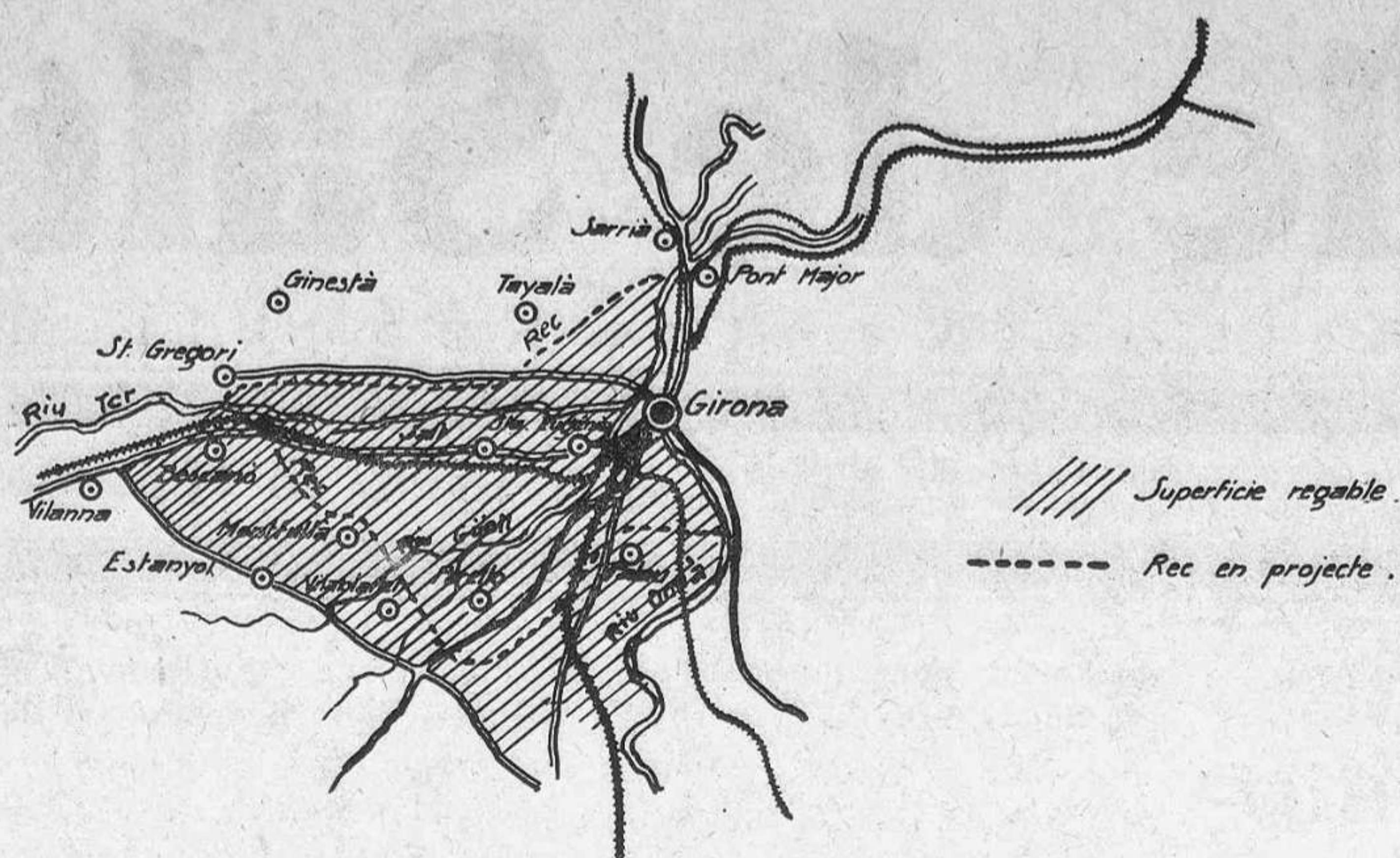
Per altra part, degut a la irregularitat del règim dels rius que devallen del Pirineu, llurs aprofitaments industrials sofreixen cada any llargs períodes d'aigües baixes, durant els quals disminueix en gran manera la força produïda i hom es veu obligat a recórrer a costoses instal·lacions auxiliars.

Es comprèn fàcilment quant avantatjós seria per aquets aprofitaments la construcció de pantans que magatzemessin durant les crescudes els cabals sobrants, per a retornar-los al riu en períodes d'eixutesa.

El pantà de Sau complirà a meravella aquestes dues missions acabades de senyalar: regadius i regularització industrial. La presa de Sau es projecta es plenes Guillerries, a uns 2 Km. aigües avall del petit i pintoresc poblat de San Romà de Sau, el qual és destinat a quedar cobert per les aigües; tindrà una altura de 65 m. sobre el llit i es magatzemaran al seu darrera uns 117 milions de m.³ d'aigua; l'embassament midarà uns 19 Kms. de longitud, arribant fins a Còdol Dret (prop de Roda) Malgrat la gran extensió que ocuparan les aigües, les despeses d'expropiació són mínimes, degut a tractar-se d'un pas molt poc poblat.

Les condicions del terreny on ha de bastir-se la presa són magnífiques; mants i profunds sondeigs ens han revelat que es tracta d'una roca granítica molt sana i de qualitats immillorables per a sostenir una obra d'aquesta envergadura.

Tècnicament, doncs, aquesta obra no presenta cap dificultat,

Zona regable del pla de Salt i Sant Gregori segons el projecte del pantà de Sau.

i és permès ésser molt optimista tocant al seu èxit.

Ara bé; ¿quina serà la influència del pantà de Sau, sobre el riu Ter, aigües avall d'aquest mateix riu?

L'estudi detingut que hem fet dels cabals d'aquest riu, aforats durant 19 anys, ens permet afirmar que la construcció del pantà donarà com a resultat:

1.er Permetre el regatge de totes les terres de la conca baixa del Ter capaces de rebre'ls en una extensió no inferior a 13.000 hectarees.

2.on La regulació absoluta de tots els aprofitaments hidràulics entre El Pasteral i Flassà.

L'efecte immediat de l'embaament serà quadruplicar el cabal mínim mig.

El pantà de Sau resoldrà, per consegüent, tots els problemes del riu Ter produïts pel seu estiatge.

Per als salts d'aigua desapareixeran per complet els períodes d'aigües baixes, podent treballar llurs turbines constantment a plena admissió; és més: el cabal que el pantà garantirà durant els mesos d'escassetat estival aconsellarà a la majoria dels salts construïts l'ampliació de la potència instal·lada en un 50%.

Una de les zones que més es presten a l'extensió del regadiu és el pla de Salt, a les portes de Girona; té una superfície superior a 1000 Hes., i la seva proximitat d'un gran centre consumidor fa esperar que resulti sumament remunerador el conreu intensiu de l'horta, que tan bons preus assoleix en el mercat.

En el Baix Empordà és on el regadiu adquiriria major extensió, desenrotllant-se principalment en la fèrtil esplanada compresa entre Pals, Verges, Vilademat, L'Escala, Torroella de Montgrí i el Mar.

L'augment de riquesa que representa el regatge de tots aquests terrenys es xifra en molts milions de pessetes.

Un altre dels grans avantatges que presenta el pantà de Sau és la possibilitat de construir amb poc cost un salt de 24.000 cavalls al peu de la presa, que actualment estem projectant, el qual permetrà produir anyalment una quantitat d'energia superior a 40 milions de k. w.

Per ço que s'acaba de manifestar es comprèn que el Pantà del Ter serà un gran creador de riquesa, contribuint a què les aigües d'aquest riu que ara es perden estèrilment en el mar, fecundin les riques terres gironines després de treballar en les turbines que escalonadament es succeeixen en un desnivell d'uns 150 m.

Un altre aspecte presenta la construcció d'aquest pantà, i és el que fa referència a l'atur obrer: les obres de la presa as-

seguraran treball a uns quant^s centenars d'obrers durant alguns anys. Per a l'accés a la presa cal començar per construir una carretera de 7,5 Kms. de longitud, que treurà del seu aïllament el poble de Vilanova de Sau i permetrà el transport de més de 30.000 tones de ciment i la maquinària per a fabricar i col·locar en obra uns 160.000 m.³ de formigó, així com els grups turboalternadors de la Central.

Es d'esperar que aquesta obra no serà oblidada per la Generalitat en iniciar-se l'era de grans treballs que el nostre Govern sens dubte empenirà quan hagi tingut efectivitat el traspàs de serveis d'Obres Públiques; així ho reclama la necessitat de la posada en valor de totes les nostres riqueses, utillant-nos per a les lluites econòmiques que s'apropen.

J. CRUAÑAS

Enginyer de Camins.

(Traduït de «L'Autonomista»).

Esclat de Primavera

La Primavera ja és arribada, tot és alegre, tot és flairós; la sang rebrolla de juvenesa; els ocells canten, canten d'amor.

Damunt d'un arbre hi ha una parella que amb llurs cants dolços es fan l'amor; es picotegen, volen i salten, de branca en branca corren ambdós.

Davall de l'arbre, tot contemplant-los, mon cor batega sols de pensar si tu em volguessis com l'ocelleta vol al seu mascle...

Quin goig més gran!
Ocell voldria ser una estona i al teu darrera poder volar, i a ta carona tan riallera una besada poder donar

JOSEP ALSINA

La F. A. I.

Una vegada més la Federació Anarquista Ibèrica n'ha volgut tornar fer una de les seves a Barcelona. (Però com sempre ha fracassat rotundament, indiscutiblement.) Es veu ben bé que no pot viure sense les pistoles i l'assassinat. En un temps eren en Martínez Anido i l'Arlegi, els que es dedicaven a aquesta tasca de foc i de sang, de matar i fer matar els obrers pels carrers de Barcelona; però avui es veu que és la F. A. I., i qui sap si fins ho són de la reacció i del capital i tot! Perquè és d'una realitat ben palesa que en cada moixiganga revolucionària que ella ha acabat, no ha assolit altra victòria que la victòria del crim, o sia l'assassinament d'unes ànimes proletàries que la F. A. I. mateixa les ha portades a matar.

Hi ha qui li convé, val a dir-ho que de tant en tant caiguin alguns fills del poble, per a fer indignar i mobilitzar el poble. Però aquest no viu pas a les tenebres per a no saber veure el veritable sentit de tots aquests esdeveniments dits socials, que tenen efecte avui en certs indrets de la nostra Catalunya autònoma i de la nostra Espanya republicana. Val a dir que els enemics de la República proven tots els ressorts polítics socials i econòmics, per tal de descreditar-la i fer-la trontollar. Tanmateix que no es facin il·lusions que la República no morirà així com així, puix que cada dia es fa més gran i cada dia es fa més forta i més bella.

Tenim República per una colla d'anys, senyors! I tot el que faran i mancaran en contra d'ella, serà en va. No tindrà eficàcia possible.

I ara que escoltin els obrers, els nostres germans obrers, que nosaltres, també en som d'obrers, perquè hem de treballar per viure!... Però no, no tingueu pas por que mai caiguin foradats per les bales cap d'aquests elements de la baixa societat que es diuen Durruti, Ascasso, etc., i que tota la seva labor quotidiana consisteix únicament i exclusivament a viure a les espatlles de tota aquesta multitud imponent i invencible, que d'una faisó ben respectuosa en diem Herois del Treball.

Els són els cabdills, sabeu? Ells no poden anar al davant de llurs homes.

La Festa de la República

Doncs bé; ja és hora que comencem a donar-nos compte dels resultats negatius que sempre n'hem contret de l'actuació sindical i revolucionària d'aquest organisme de lladres i de bandits.

Avui han volgut tornar a sortir i bramular amb les pistoles als dits, i han fet foc contra uns homes i contra unes criatures. Si no, llegiu la premsa d'aquesta setmana i us en convencereu.

Es vergonyós, sí, que una terra tan lliure, tan bella i tan rica com és Catalunya, no sàpiga eliminar d'un cop per sempre tota aquesta plaga estranya i de mal viure, que només ha sabut venir a casa nostra per a portar-nos el descrèdit i la misèria.

Eh? Sí, sí: són tres andalusos, revòlver en mà, que estan coaccionant i amenaçant a un digne obrer barceloní.

—Es que jo tinc muller i fills, i si em féu plegar, corro el risc de morir-nos tots de fam.

—Nada, nada; usted no trabaja hasta nueva orden.

—Si no quiere, pégame un tiro! I això és el que fan els faistes. No vols acatar el nostre crit de vaga? No? Doncs té, té i té. I encara té. I l'home cau a terra per a no aixecar-se'n ja mai més.

Sí, això és tot el que fa la F.A.I., el que encara està fent a la capital de Catalunya.

Aquestes són totes les seves excelsas doctrines de redempció humana! Aquestes són totes les seves virtuts cíviques i morals, socials i polítiques. Aquesta és tota la seva gran obra!

AGUSTI CABRUJA

Avui, dissabte, a dos quarts de 10 de la nit

GRAN MITING D'ORIENTACIÓ SINDICAL

al cafè «ESTEVE» (abans Can Gubau), organitzat pel Sindicat Local de Treballadors d'aquest poble.

Hi parlaran, entre altres,

Manuel Roset i Sala

President de la U. S. C. (Secció de Girona) i Director de «Front Obrer».

Josep Vila i Cuenca

Secretari general de la U. G. T. a Catalunya.

Obrers: NO HI MANQUEU!

Pel «Sindicat Local»
La Junta

El poble de Salt, sota la iniciativa del «Centre Republicà», ha festejat amb tot esplendor la commemoració de la gesta gloriosa del 14 d'abril. Al punt del migdia, la cobla «Emporitana», de Verges, executà dues escollides sardanes a la plaça de la República. A la tarda, després del concert, tingué lloc, a la sala d'espectacles del nostre Centre, l'anunciada conferència del diputat i dilecte amic nostre, Sr. Miquel Santaló. Prèviament unes escaients i cordials paraules de presentació a càrrec del company Pibernat, qui glossà també, efusivament, l'obra i la vida del nostre malaguanyat Antoni Pujol, el senyor Santaló començà la seva dissertació. Exposà, amb calor d'entusiasta fervent i amb concisió admirable, els trets cabdals que presenta l'obra gegantina portada a cap en dos anys de República: extirpació del militarisme, reducció del poder teocràtic, transformació evolutiva del règim de propietat, creació d'escoles i impulsió formidable a l'ensenyament i a la cultura, reformes socials al camp i a la ciutat, etc. etc. Dedicà també uns mots de recordança i d'elogi al nostre Antoni, amb qui l'havia unit una estreta amistat, i acabà el seu interessant parlament recomanant als republicans de Salt que tinguessin confiança en els homes d'esquerra que governen avui Catalunya i Espanya, els quals, demòcrates i liberals com són, no s'oposaran mai a la lliure manifestació dels idearis d'altri i deixaran sempre el camí franc als que creguin necessària una actuació més extremada, però sempre dintre la legalitat sense consentir que la reacció pugui mai arribar a nosaltres les conquestes polítiques i socials que hem assolit. Interromput diverses vegades pels aplaudiments de la nombrosa concurrència, on era ben representat l'element femení, el Sr. Santaló escoltà una xardorosa ovació en finalitzar el seu magnífic discurs. Com sia que assistia a l'acte el senyor Lluís Prunés, digníssim Governador civil d'aquestes terres gironines, el company Pibernat aprofità l'oportunitat per a posar de relleu, el deure d'agraïment que tots els veïns d'aquest poble, i especialment els obrers, tenien envers la citada primera autoritat, als esforços i a la in-

tel·ligència de la qual es degué en gran part la solució del conflicte d'una d'aquestes fàbriques. Tot seguit s'aixecà a parlar el senyor Prunés, qui protestà dels elogis, al seu juí exagerats, i al nostre merescudíssim, que li acabava de tributar el batlle d'aquest poble. Manifestà quin ha d'ésser el comportament de les autoritats republicanes, nascudes del mateix poble, i com aquest poble les ha de considerar. Adreçant-se als possibles assistents treballadors que foren protagonistes del conflicte de la fàbrica Gassol, els exaltà a unir-se i a agrupar-se en sindicats per tal de defensar llurs reivindicacions de classe, però és precís donar-se compte—remarcà—que els que es volen desentendre de les lleis democràtiques i liberals i proclamen l'imperi de l'acció directa, no fan sinó menar al suïcidi a les organitzacions i a la mateixa classe proletària. El senyor Governador, que en aixecar-se per a parlar fou saludat amb aplaudiments calorosos, fou ovacionat repetides vegades al llarg

El 14 d'Abril

El 14 d'abril marca un moment històric en la vida del nostre poble. Encara són molts els que no s'han fet càrrec complet de la importància de la revolució iniciada amb l'adveniment de la República.

Sense exageracions de cap mena podem dir que la Constitució espanyola i l'Estatut de Catalunya representen un esforç i un encert dignes de tenir-se en compte en l'Europa moderna.

Efectivament, els dos Codis fonamentals, segons l'opinió de juristes eminents, no desmereixen gens al costat de les Constitucions més avançades de la postguerra.

Les lleis laiques signifiquen la més gran resolució espiritual esdevinguda a casa nostra des de

del seu vibrant discurs i encara amb més intensitat en finalitzar-lo.

El poble de Salt quedà admirat de la simpatia i de les dots polítiques del nostre jove Governador. Un cop acabats els discursos, hom es traslladà a la sala d'actes on fou descobert el retrat del malaguanyat amic Antoni Pujol. Acompanyaren els senyors Santaló i Prunés, diversos correligionaris de Girona entre els quals recordem els senyors Darius Rahola, Jaume Martorell, Codina, Claret, Vila, Busquets, etc.

La cobla «Emporitana» tocà després una audició de selectes sardanes i a la nit tingué lloc un magnífic concert i seguidament un lluït ball.

La LLIBRERIA CATALUNYA del Veïnat de Salt

durant els dies 22 i 23 d'abril, farà el 10 % de descompte en les compres de llibres que se li facin, i a la mainada que facin alguna compra per import d'un ral, s'els donarà una «SORPRESA».

la reforma de la llei agrària. La seva aplicació aconseguirà, sens dubte, transformar totalment l'estructura semi-feudal de la propietat a molts indrets d'Espanya, especialment a Andalusia, Extremadura i gran part de Castella i Lleó, i permetrà que aquells països germans assoleixin un grau de prosperitat econòmica envejable, donades les excel·lents condicions de la majoria de les seves terres laborables.

El camí recorregut per la República ha estat, doncs, considerable —segurament el més ràpid i fecund que hagi recorregut mai un règim revolucionari nou en instaurar-se—, però és més ple de venturoses possibilitats el que li resta a seguir i que seguirà, segurament amb petjada ferma, si tots sabem ajudar-hi amb el nostre entusiasme.

ANTONI XIRAU

XAVIER SÁNCHEZ I BARÓ

METGE

Ofereix els seus serveis professionals

Carretera de Salt, 18

HORES DE VISITA:

De 11 a 1 i de 6 a 8

Carretera de Salt

Sta. Eugènia

Solatges

I.

Era fantasia ço d'aquesta nit:
llagut i donzella i onada escumosa...
Era una quimera, però, tan formosa
—somni i poesia de color de rosa—
que més em plauria no haver'm deixondit.
Presca dins les meves, una mà de vori
sospirava càndida com un colomí...
I llavors vaig dir-li a la bella huri,
embriac d'encisos d'un món il·lusori:
—Vols casar-te amb mi?
I l'esguard romàntic de la dolça aimia
—oh, sublim follia!—
em deia que sí...
Era fantasia, era fantasia!...

II

Algun jorn brillarà l'astre del dia
i esbargirà les boires del meu front:
entre desdenys, neguits i melangia,
se'm corseca el capoll de l'alegria
i m'afipo dels aires d'aquest món!

IU BOHIGAS

(Seguiran els «Solatges»)

Bescanó

Davant una nombrosa i selecta concurrència (entre la qual hi havia també representació femenina), ha donat una conferència en el Centre Republicà Federal d'aquest poble, el Diputat al Parlament Català En Xavier Casademunt.

Parlà sobre «La política a través del temps i els deures de la dona ciutadana». Féu una brillant exposició del tema, essent en moltes ocasions aplaudit per l'auditori i sobretot en finalitzar, pel qual motiu, tant l'orador com el públic donaren mostres de plena satisfacció.

Malgrat la baixa política caciquil encara existent, fent ús dels vells procediments de segar l'herba sota els peus, ha quedat solucionat l'assumpte sobre la construcció d'un nou local per a instal·lar-hi el Centre Republicà Federal, essent els terrenys adquirits emplaçats en lloc immillorable. Sembla que la construcció del dit local no es farà esperar.

El Corresponsal

NOTICIARI

Diumenge passat, la secció dramàtica «Foc Nou» posà en escena, en el Centre Republicà, el magistral drama de J. Millàs-Raurell, «La Llotja». Tota la secció reeixí notablement en la interpretació dels personatges de l'obra, però és de remarcar sobretot el treball admirable del primer actor i director, Joan Boada, qui, en el paper del senyor Arnau, demostrà una vegada més les seves envejables condicions i experiència escènica.

ques. Lanombrosa concurrència aplaudí, repetidament i prolongada, la magnífica representació dels nostres aficionats.

El dia 1er. de Maig, la secció «Foc Nou» representarà la sentimental obra dramàtica «La Mort Civil».

SUBSCRIPCIO

PRO - HOMENATGE AL SR.

PERE GALLOSTRA

(Per un lapsus involuntari, deixarem de detallar, en el número passat, el producte de la recaptació feta pel nostre amic Antoni Pou. Les 6'50 pessetes recollides i ja consignades cal detallar-les així: Antoni Pou, 1; Narcís Andreu, 0'50; Ramón Petit, 1; Joan Oller, 1; Joaquim Pardàs, 1; Joan Pou, 1 i Enric Fontaner, 1).

Suma anterior . . .	50'50
Josep Puig Trebulieix . . .	1'00
Agustí Cabruja . . .	1'00
Alexandre Berga . . .	1'00
Angel Vilagran . . .	1'00
Suma que segueix . . .	54'50

Continua oberta la subscripció. Els que encara no hi han aportat llur concurs, convé que s'apressin a fer-ho.

Demà diumenge, a les 3 de la tarda, es celebrarà l'acte de l'homenatge, el qual consistirà en el descobriment de la làpida que els ex-deixebles de l'homenatjat ofereixen al que fou llur mestre caríssim. Tot seguit, el Sr. Xavier Casademunt, entre altres, farà ús de la paraula per a glossar la significació de l'acte. Es d'esperar que no hi mancaran tots els que, trobant-se aquí, reconeixen el benefici que reberen de les ensenyances del Sr. Pere Gallostra. I també és d'esperar que tot el poble voldrà contribuir amb la seva presència a l'homenatge a un ciutadà benemèrit i a un mestre abnegat.

En la sessió municipal celebrada el dia 7 dels corrents, hom donà compte d'una relació nominal dels obrers del ram de construcció d'aquesta vila que es troben en atur forçós, presentada per una comissió dels propis obrers, pel qual formulen petició de treball.

L'Ajuntament ha estudiat detingudament el problema de l'atur forçós, que afecta a la població obrera de Salt.

El fet que aquest problema

prengui ací caràcters aguts té per causa la crisi de treball que hi ha a la ciutat de Girona. L'Ajuntament de Salt podria atendre el nombre de parats que resultessin de la crisi de la indústria i de l'agricultura pròpiament de Salt. Però és que realment els obrers saltencs que avui es troben en atur forçós havien tingut la feina a Girona des de molts anys enrera. Perquè la població obrera de Salt està ocupada, ben bé en un 80 per cent a la ciutat de Girona i tenen la residència ací perquè els preus dels pisos són més econòmics que a Girona mateix i, en general, el cost de la vida és més baix. I encara molts d'ells viuen a Salt perquè a Girona no hi han trobat estatge.

L'Ajuntament, posant el màxim d'interès per a remeiar allò possible d'aquest greu problema, en principi ha adoptat els acords que a continuació s'expressen:

a) Assabentar a la Comissió dels obrers parats que el dia 17 de l'actual es celebra la subhasta per a la contractació de les obres de construcció de clavaiguera. La clàusula 7.ª de les condicions diu:

«El personal paleta i peó serà contractat d'entre els veïns de Salt. Els obrers per la seva part, per tal de conservar els seus llocs, caldrà que donguin el rendiment normal de tot bon treballador. El personal foraster habitualment al servei del contractista, podrà ésser empleat en aquestes abres. Si una volta començat el treball de les obres objecte d'aquesta subhasta amb el personal contractat per a l'adjudicatari, les necessitats de les mateixes demanessin més obrers del ram expressats, el contractista se'ls proporcionarà d'entre els d'aquesta població mentre n'hi hagin de disponibles».

b) L'Ajuntament donarà el màxim d'impuls a les obres municipals dintre possibilitats de la caixa municipal.

c) L'Ajuntament insistirà per tal que la petició formulada a la Generalitat per a que dongui una subvenció de 25 mil pessetes per a donar treball als obrers sigui resolta favorablement.

d) L'Ajuntament farà les gestions necessàries perquè el de Girona revoqui l'acord de no donar feina als obrers de Salt.

Llegiu i propagueu "El Poble de Salt"

Tirant Pedretes

El simpàtic Tonet ja ha trobat xicoteta. L'afortunada és la formosa Carmeta de la Torre-virona. No cal dir amb quin goig saludem avui aquesta novella parella tan artísticament aparellada.

Ja ho sap la gentilíssima Maria Xarpell que al Veïnat hi ha un galan jove que es mor pels seus ossets? No? Doncs cal estar-ne assabentada per un si d'acàs. Es tracta de... però no, no ens enredem, que ens podria costar el rebre. Ja n'hi ha prou amb dir-li que és aimada per un cor que vol ésser també aimat. De la Maria, està clar...

L'ex del simpàtic Raset ha estat elegida en el concurs de bellesa que dilluns passat a la nit es celebrà a l'Ateneu de Girona. Fou la segona beutat extraordinària i electricitant de la festa. Donem aquesta nova als nostres barrilaires lectors, perquè mirin d'aconsolar el pobre «Paqui» del mal humor que des de dilluns està passant.

En Triola i la Pascual els veurem molt aviat córrer de braçets pels nostres carrers. Els hem vist aquests dies de la Festa de la República molt entusiasmats i enamorats com mai. Si us heu de prometre, feu-ho aviat i com més bondat fareu millor. Tots hi sortirem guanyant. Ja ho crec!

En Fita no està per xicoteta ni romanços. Diu que, amb les noies, com més clars més amics. Perquè, si us descuideu gota-gota, ja us l'han fregida. Ja té raó en Vadoret, ja! Prou que parla per experiència.

La Redacció d'aquest periòdic ha rebut dues lletres de dos joves de Girona, els quals no tenim l'honor de conèixer. En aquestes dues lletres, molt correctes i simpàtiques, per cert, ens demanen referències de les formoses Marina i Felipa. Nosaltres, com que no ens volem ficar en llibres de cavalleries, no hem contestat les lletres de referència. De totes maneres tindrem cura que ho facin les dues interessades que, com és molt lògic i molt natural, són les més indicades per a fer-ho. Oi, marques?

Què fan la simpàtica Maria i el regidor més jove i més «dandy» del nostre Ajuntament. Desitgem saber-ho, puix que són molts els que ens ho pregunten. Segurament que en el número vinent en podrem donar alguna nova sensacional.

Imp. Salomó Marqués - Girona